

LEDARE?

Tja, det verkar som om det här nummret kom betydligt snabbare än beräknat. Men så har jag redan sagt att det är ett *våldigt* oregelbundet utkommande fanzine (Hur man nu kan säga det redan i andra numret.). Och eftersom ett PötZine inte kan se likadant ut från nummer till nummer har jag bytt format till A5 denna gång. Alltid roar det någon. Det första numret av PötZine kom ut efter NasaCon 9 och var gjort med Tas-Word på en ZX Spectrum och utskrivet på min matris skrivare (numera går den gamla skrivaren när de inte fungerar längre). PötZine bestod då av en dubbelsidig A4 där första delen var allmänt svammel om det mesta och andra delen var en kongressrapport från just NasaCon. Nåja, nog med nostalgi. I detta nummer droppar Ali Esbati in med en novell i en lite speciell stil, du får även en kongressrapport från ConScience -95 och en hel del annat godis. Nog snackat.

Hey ho, let's go!

GODA RÅD

Efter det stora kriget... då kommer det inte att vara lätt. Tågen går inte i tid. Din dagliga öhl kommer att vara svår att få tag i. Posten kommer att bli svårt försenad. (Somliga saker ändrar sig visst aldrig.) Och det dagliga livet kommer att bli ett outhärdligt helvete som skulle få ett eldöverfall i Vietnam att se ut som en tejudning i jämförelse. En ganska allvarlig situation med andra ord. Vad ska en ung man, kvinna eller liten orange luden varelse med horn (den där jävla strålningen) göra i denna förbrända ödemark för att överleva och frodas? Lyckligtvis finns här nu PötZine för att berätta alla hemligheter.

TIPS

Häll spriten på en plastflaska, t.ex. en gammal sirapsflaska, så går flaskan inte sönder när man ramlar omkull. Detta tips är naturligtvis onödigt för de läsare som redan köper sin sprit på plastflaska.

VAD ÄR DET SOM HÄNDER?

Det mest frekventa Déja-vu-offret är det där ögonblicket då man sitter med huvudet mellan händerna och undrar vad fan det var som hände. (Oftast infinner sig känslan efter sexuellt umgänge, men det här är skrivet av och för prydliga, medvetna människor och prydliga, medvetna människor har inte sex. I alla fall inte offentligt, och definitivt inte med varandra.)

Och visst tusan är den där igen, känslan. I det där ögonblicket när nutid flyter ihop med dåtid och framtid, som på ett tecken av Hin Håle i egen hög person, det är då det händer, eller åtminstone då man tror att det händer. Det är då man undrar vad fan det var som hände, vad fan det är som händer och vad fan det är som kommer att hända. (Prydliga, medvetna människor svär aldrig, utom när de ska vara kultiverade. Det här är fan så kultiverat som det bara kan bli.)

Nyhetssändningarna i den statliga televisionen är välsignade katalysatorer i processen. Man besprutas med Olycka och Elände, Sorg och Misär, ända tills man önskar att man vore en stackars indian, långt borta från allt vad civilisation vill säga. Utan TV, Stereo, Bingo-Lotto och Mixer. Men just då sänder de ett reportage om hur indianer skövlats och hängts upp i utrotningsshotade träd

av skäggiga gulddetare. Nej, välsignad vare civilisationen, BingoLotto och Bar-sebäck. (Prydliga människor spelar alltid BingoLotto fast de säger att det är skit.)

TV-nyheterna som sponsras av det AllEuropeiskaRevisionismVerket babblar outröttligt på och injagar Skräck och Respekt, Vördnad och Lycka i fågel och få (Prydliga, medvetna människor räknar sig själva till fågel och få i kulturella kretsar). En våldsmän har setts rista in hiroglyfer på träden i Carl Antons trädgård. Han har tagit Carl Antons katt "Snoppen" till gisslan och kräver en guidad tur till Vita Bergen samt ett glas Ramlaösa. Carola har antastats av illvilliga invandrarbarn (säkert kosovokurder tror invandrarverket) från en närbelägen flyktingförläggning och Bosse Larsson har förts till sjukhus efter att upprepade gånger ha somnat på scen, vaknat och ropat "Heil Hyland" och sedan somnat igen. Olycka och Elände, Sorg och Misär. Ändå vill medlidandet inte riktigt infinna sig. Ur led är tiden, men inte fan blir det bättre för det.

Det knackar på dörren. Det är Olof Palme som tagit semester. Han vill komma in på en kopp kaffe och en negerboll (han påpekar att det inte är avdragsgillt men att solidaritet inte skadar om man bara är sparsam och röstar på sossarna). Han vill se hur det står till med den svenska modellen.

- Jo, det är trevligt med gräsrötter emellanåt. Bara de inte tror att de är nåt för då klipper vi till dem; he he he.

- Vadå gråssosse, det väl inget fel på grått, stör ingen och behagar lika många, lagom är bäst som vi sossar brukar säga, och du ska fan inte glömma att vi har byggt upp ett rättvist välfärdssystem

åt alla: Vissa har lagom mycket mer välfärd än de som har lagom mycket mindre; he he he.

- Alltså, du måste erkänna att det är jobbigt med alla dessa förbaskade ungdomlingar som knullar dygnet runt och sen sprider visdomsord och "revolutionär" spya omkring sig så fort de inte fått sig en ordentlig omgång på ett tag. Jovisst, leve proletariatet på dig också, men, men, politik ska skötas av folk som inte blandar ihop sina orgasmer med allemansrätten. Nån jävla ordning ska det väl vara i ett politiskt parti, fattar du. Ja de är lustiga kommunisterna; he he he.

- Nej, nu måste jag på fest och supa ner mig så jag kan dra nytta av vårt sociala skyddsnät. Förresten, det här får du inte säga till nån, men det var Lisbet; he he he. Jo, jag vet att du är smart och håller tyst om det för visst fan har du väl märkt att vi håller ett öga på dig. Det är för Proletariatets skull fattar du väl, och Välfärdens. Ta med Tryggheten där också, så blir Per-Albin glad; he he he...

Palme är försvunnen. Från fars-tun hörs TV:n fortsätta sitt spridande av visuell välfärd. Det är hans Holmér's nyaste program "Bara med Hasse och hans vänner" (tidigare "Vi har lyssnat på rörelsen jävligt länge"). Dagens gäst är Per Ahlmark som berättar om sambandet mellan arabisk terrorism och manodepression i socialismens kölvatten. Sedan läser han en dikt om hur kurder mördar spädbarn i Israel. Dagen sponsor vill gärna vara anonym.

Ett meddelande från näringslivets massmediakommision bryter in. Min TV har påvisats vara ett hot mot konkurrensen. (Prydliga, medvetna människor aktar sig jävligt noga för att lägga

hinder i vägen för konkurrensen.) TV:n exploderar med ett brak. Jag kan skymta Hans Holmérs sargade ansikte bland skärvarna. Jag bestämmer mig för att lämna rummet. Inte för att jag har något val, men det känns bättre att bestämma själv. Det är ju det som är demokratins viktigaste stöttepelare. Det står skrivet i boken.

Utän att märka det befinner jag mig på Strömbron. En historisk plats där 1:a majdemonstranter drabbat samman med 4:e Oktoberaktivister på 30:e november åtskilliga gånger. Idag är bron skinnande ren som den alltid är på måndagar, fastän ingen vet varför. Längre bort hörs buller och bång. Det är en grupp flickscouter från Sjöbo som tränar inför Vattenfestivalen. Under stort jubel håller de på att dränka två handikappade. Det ingår i den skattefinansierade "Stockholmare i strömmen"-kampanjen. Plötsligt kommer två killar fram och börjar slå mig med basebollträ. Från en högtalare hörs Robert Achbergs röst:

- ...Och här har vi gestaltat det meningsfulla våldet som idag, nästan oförklarligt, härjar fritt på Stockholms gator. Man kan undra varför ungdomar i dagens samhälle är så jävligt kåta på att slå missfoster. Efter pausen ska Stjärt Flykting köra ett egenhändigt framprovocerat reportage om hur tanter i Frälsningsarmén knullar vettet ur epileptiker, så hääng me'.

Jag ligger i mitt eget blod och blir överkörd av en cyklist som har spikar på hjulen för att inte förlora greppet om verkligheten. Ungdomarna har bett om ursäkt och talat om för mig att jag är jävligt lycklig. (De påpekar dessutom att prydliga, medvetna människor alltid

är lyckliga.) Tänk, inte fan visste jag det innan. Jag är tacksam för att det fortfarande finns folk som delar med sig av sina kunskaper fast det är förbjudet enligt boken.

Sakta börjar jag gå hemåt fastän jag vet att det inte finns kvar. De har skjutit våldsmannen i Carl Antons trädgård. Carola och Bosse Larsson har tillsammans anordnat en konsert för invandringens offer. Palme är skjuten. Olycka och Elände, Sorg och Misär. Jag är lycklig. Inte för att jag har något val, men det känns bättre så. Jag är i alla fall lycklig. Jag vet det nu. Prydliga, medvetna människor, som jag, måste ju ta sitt ansvar och vara lyckliga så att de inte stör konkurrensen och Vattenfestivalen. Jag är lycklig, fastän jag fortfarande inte vet vad fan det är som händer, hänt eller kommer att hända.

Långt borta hörs ljudet från exploderande TV-apparater.

- Ali Esbati

NUIGEN

Ja, då sitter man här igen efter detta inlägg av Ali Esbati. Man sitter här med sina depressioner och funderingar om det verkligen finns någon mening med livet. Jovars, nu känns det ändå rätt bra. Datorn min är snabbare och har mer minne än någonsin (386:orna har tydligen hittat vägen till containrarna), en trevlig flicka har nyligen förklarat sin kärlek till mig, Ebba Grön på bandaren, men ändå känns det som om det är någonting som saknas, jag längtar efter något mer. Om jag hade druckit mer igår hade jag nog förklarat saken med att jag är bakfull, men nu vet jag inte riktigt. Jag vet inte riktigt varför jag skriver det här, det är ju ingenting ni har att göra med egentligen.

Inte för att ni bryr er heller. Åh, det är lika bra att skriva om något annat.

FJÄRDE JULI -95

Den traditionella fjärde julifesten (som originellt nog hölls den åttonde) i Nya Epicentrat blev även innehållsmässigt traditionell.

Jag dök upp där tillsammans med flickvännen som jag för säkerhets skull hade satt fast med handfängsel eftersom hon inte är så överdrivet förtjust i science fiction eller i alla fall inte i SF-fans.

Programmet bestod i vanlig ordning av småpratande och öldrickande. Samtalsämnena täckte många olika ämnen som t.ex. panspermateorin, hur man får in fejkade artiklar i vetenskapliga tidningar, medeltida artilleri och hur man slungar iväg ett piano.

RECENTIONER

Då var det dags att ta ett par recentioner av vad man har fått i inhögen. Det var inte mycket...

Science Fiction Journalen #169

(4 s. A4) är, som säkert alla vet, en renodlad nyhetsförmedlare och till skillnad från PötZine har man inte problem med att man har för lite att skriva om utan för mycket! Texten är satt med mikroskopisk text och det finns absolut inte plats för några längre artiklar, en bunt små notiser blir det längsta, resten är i stort sett enbart små, små mininotiser bestående av i stort sett en mening styck. Trots det otroligt kompakta formatet hinner man få med en liten intervju om Robert Jordan (någon slags fantasyförfattare om jag förstått saken rätt) och en hel sida om BaltCon -95 och även framtida BaltConer.

Sammanfattningsvis kan man väl säga att SFJ står i en klass för sig vad det gäller fanzines. Det finns helt enkelt, såvitt jag

vet, ingenting man kan jämföra med.

Man får sex nummer för 40 kronor till postgiro 436 32 00 - 9 eller skicka sedlar.

*Ahrvid Engholm, Renstiernas gata 29, 116 31 Stockholm.
ahrvid@sfbbs.bad.se*

Magnum Classics #3 (132 s.) är en tjock serieblaska delvis i färg med en massa olika serier av varierande slag. Detta nummer är intressant för att i det börjar serieversionen av Liftarens guide till galaxen.

Serieversionen följer boken väldigt nära även om det är i starkt förkortat skick för att passa seriemediet och det första avsnittet slutar när Ford och Arthur just har blivit utslängda ur lufslussen på vogonskeppet.

Läser man en serie eller ser en film eller TV-serie baserad på en bok man läst får man naturligtvis alltid problemet med att figurerna inte ser ut som man tänkt sig dom. Men om man försöker att bortse från det tycker jag fortfarande att Arthur Dent fått ett aldeles förhjärtligt utseende. Det största problemet med serieversionen är annars att det som gjorde Liftarens guide till galaxen så hysteriskt rolig var de fyndiga ordvrängningarna som nästan helt går förlorade i överföringen till tecknad serie. Jag kan därför endast rekommendera serieversionen som ett komplement till de som redan läst böckerna.

Isamma nummer av Magnum Classics får man också med Hellblazer (demonhistoria), Judge Dredd (svartsynt SF med en speciell humor) och Vamps (vampyrtjejer på vift).

Finns i varje väl sorterad kiosk med tidningar.

Andromeda Fan Society Bulletin Nr 27 (20 s. A4) är medlemstidning för

de som uppskattar elektronmusikkompositören Ralph Lundstens verk. Större delen av tidningen upptas av klipp från andra tidningar. Höjdaren är "Psykobiofysiska bruspulser" av Prof. Dr. Heinrich Zimmer där man får veta hur hjärnans musikcentrum påverkas av Ralph Lundstens musik.

Vad jag förstår är den gratis men att de tar gärna emot porto.

Inga Blom, Ljuskärrsvägen 109, 133 31 Saltsjöbaden

Aniara nr 2 1994 (100 s.) är ett prozine utgivet av Janne Wallenius. Till både format (som en mindre pocket) och innehåll påminner den om gamla Jules Verne Magasinet (runt 80-talet), innan det började den nedåtgående spiralen med bara tunnare och tunnare nummer. Novellerna är en intressant blandning av olika stilar och författare, bl.a. Philip K Dick, Boris Stern och Harlan Ellison. Något som är väl värt beröm är att man också kan läsa om fandom, kongresser o.s.v. vilket är bra för att få in nya fans i fandom. Värt att notera är också att tidningen egentligen är estnisk, även om den är på svenska och den säljs tydligen även i Estland men man kan misstänka att det inte blir så många exemplar som säljs den vägen.

På det hela taget är Aniara ett SF-magasin som jag verkligen kan rekommendera och något annat svenskspråkigt finns knappast att jämföra med bortsett ifrån just Jules Verne Magasinet och det är inte illa.

Fås mot 30 svenska eller estniska kronor eller fyra nummer för 100 kronor till postgiro 80 50 58 - 5.

Janne Wallenius, Tingvallavägen 9D, 195 31 Märsta

Chernobylization # 4,5 (44 s. A5) och **Chernobylization #6** (44 s. A5) är

ett fanzine som kommer ut nästan lika sällan som PötZine men som till skillnad från detta fanzine är både tjockt och innehållsrikt.

Innehållet är en blandning av intressanta artiklar om böcker och SF-tidningar i XUSSR, om klubbar och kongresser. Dessutom recenserar man böcker av västerländska författare vilket ofta görs med en speciell syn. Dessutom skriver en västerlänning (Michael McKenny) om SF-böcker i de forna öststaterna. Chernobylization blir därför en intressant länk mellan väst och öst.

Fås mot en använd sf&f-bok (på engelska), 700 rubler, två USAiska dollar eller Det Vanliga.

Zoryany Shlyah SF Club, poste restante, General P.O., 252001 Kiev-1, Ukraine

BABYLON 5

TV-serien *Babylon 5* som går på TV5 Nordic hotas nu av att TV5 inte längre kommer att köra den. Enligt Joakim Rastberg som i sin tur hänvisar till en Bosse Törnvall på TV5 kommer serien tydligen att strykas från programmet om man inte får in en massa önskingar om att den ska finnas kvar. Om du vill ha kvar den så skriv genast ett brev eller vykort till

TV5 / Femman

Box 26205

100 41 Stockholm

eller ring 08/674 15 00 och säg vad du tycker.

Om du inte har sett *Babylon 5* ännu kan jag verkligen rekommendera den. *Babylon 5* utspelar sig på en rymdstation vilket har fått vissa att kalla den för Deep Space 9-ripoff men där all teknik, alla uniformer, alla rymdskepp o.s.v. i StarTreds universum är blanka, rena,

välpolerade saker har Babylon 5 en betydligt mer realistisk skildring av en tänkt framtid.

Som gammal Amigaägare kan man också sitta och gotta sig åt all läcker datorgrafik som naturligtvis är gjord på sagda dator.

CONSCIENCE -95

Helgen 4-6 augusti hölls ConScience -95 som samtidigt var BaltCon -95 på söder i Stockholm. Efter att ha irrat runt ett bra tag lyckades man äntligen hitta den ynkliga lilla gatstump där kongresslokalen skulle hållas. Den var inte svårt att hitta tack vare en skylt som stod på gatan utanför och den lilla klunga av personer som hängde runt den. Genom en smal och brant spiraltrappa hittade man slutligen ner till den hall för franska boular som utgjorde kongresslokalen. Den visade sig vara riktigt mysig med en bar (Viktigt!) ett par små rum, ett för video och ett för en konstutställning där också Ralph Lundsten stod och spelade sin musik. Den stora kongresslokalen (kanske nästan *för* stora) var längs väggarna dekorerad med olika bildutställningar med SF-relaterat material som t.ex. bilder ur de gamla pulp-tidningarna, bilder på SF-fans och olika affisher.

Golvet i hela kongresslokalen förutom baren utgjordes av grus som tack och lov hade blöts för att inte damma, det gav å andra sidan effekten att man fick en ordentlig törst och baren blev aldeles för välbesökt för att min ekonomi skulle må bra av det.

Efter presentationen av hedersgäster och en del andra som råkade stå i närheten kom den första egentliga programpunkten. En diavidsvisning som gick igenom den tidiga fandomens historia i Sverige. Nästa programpunkt var också

den mest av historiskt intresse, nämligen Denis Lindbohms gamla amatörfilmer, av vikla bara en blev färdig. Eftersom jag sett dem tidigare passade jag på att släcka min törst lite bättre.

ConScience -95 sades vara den mest internationella kongressen i Sverige på över tio år och det förekom mycket riktigt en paneldebatter om både internationell fandom och utvecklingen i östeuropa. Deltagarna från Estland berättade att tolkienismen är väldigt stark där och Norman Spinrad suckade ljudligt och himlade med ögonen.

På lördagen passade jag på att vila ut ordentligt och missade en del. När jag kom in hade jag också en flaska Balzam Rigas, lite vodka och några av mina hembryggda öl i en väska. Väskan kändes efter ett tag oroväckande våt och mycket riktigt var det balzamflaskan som hade läckt. Sorg och elände! Men jag kom i alla fall lagom till panelen om hur man skriver SF med frågan om varifrån man får sina ideer som främsta tema. Ett av de mest underhållande föredragen under kongressen främst tack vare Norman Spinrads humor.

Eftersom nästa programpunkt var en frågesport passade jag istället på att hänga i baren där det bl.a. diskuterades om hur den nya vapenlagstiftningen påverkar möjligheterna att gå runt med en tvåhandsyxa och hur bra en ringbrynja egentligen skyddar i krogkän.

Några andra programpunkter som jag besökte under den tid man inte satt i baren eller i videorummet är Norman Spinrads hedersgärsttal. Som tidigare nämt är han en kul prick och det kan nog sägas att det var ett av de bättre inslagen under kongressen. Nästa punkt jag ansåg det värt att överge baren för var visningen av Ralph Lundstens experi-

mentella filmer. De visade sig ganska snart vara lite väl experimentella för min smak så det blev att gå till baren igen.

Därefter var det dags för Jörgen Stådje att förvandla sig till Dr Heinrich Zimmer och hålla föredrag om futuristisk litteratur och den kognitiva processen, med andra ord förklarade han att om man läser SF blir man intelligentare. Tyvärr var Jörgen för nykter för att orka hålla på någon längre stund så det slutade i något av en antiklimax.

Efter ytterligare en tur i baren var det dags att lyssna på en panel om översätteriet (inte att förväxla med översätteriet). Flera översättare på flera språk deltog, bl.a. Andrius Tapinas som översätter Tolkiens ringtrilogi till estniska, N Lee Wood som gladda alla genom sitt erbjudande att gratis putsa till engelskan på noveller och Jörgen Stådje som berättade om datorbranchens alla underliga översättningar och hur man undviker att använda ordet "mus". I denna panel satt Ahrvid Engholm och Anders Bellis till synes fredligt med samtidigt.

Nu hade det hunnit bli rätt sent och hela kongressen förflyttade sig gemensamt ut till baren där Sverre Schriwer underhöll med olika sånger på både svenska och engelska. Mellan sångerna debatterades olika saker. Till slut fanns det bara ett fåtal kongressdeltagare kvar och även de blev ivägkörda när lokalen stängde. Den lilla tappra skaran beslutade sig för att uppsöka någon pub som kunde vara öppen vid den här tiden. Tillsammans vinglade vi iväg på jakt efter alkohol men jag beslutade mig efter ett tag för att istället gå till det room-party som jag visste höll på hemma hos Ahrvid Engholm. Inne i Ahrvids lägenhet var alla redan i full gång. Där trängdes

SF-fans från en massa olika länder med stark tonvikt på östeuropa. Jag plockade fram vodkan och det jag lyckas rädda av min Balzam Rigas.

De ukrainska fansen hade laddat upp ordentligt med både vin och vodka och man hann knappt komma innanför dörren förrän de kom rusande med flaskorna och insisterade på att man skulle prova allt. Vinerna var söta och goda, man skulle kunna kalla dom för strålande om det inte vore ett så dåligt skämt. Min hembryggda stout blev uppskattat av alla närvarande förutom av Jean-Pierre Moumon.

Kvällen förlöpte som man kan tänka sig med pratande och drickande. Ett finskt fan låg i ett hörn och hojtade någonting som ingen uppfattade. Förslag lades fram om att ge honom tillräckligt med sprit för att slockna helt men det visade sig ganska snart att han klarade av det helt själv. För att inte behöva dela hans öde vinglade jag iväg hemåt vid femtiden på morgonen.

På söndagen kom jag helt traditionsenligt för sent men jag kom i alla fall i tid för ett föredrag helt nedlastat med buzzwords som InterNet, virtual reality, multimedia et.c.

Nästa punkt av intresse, i alla fall som jag såg det var hur man publicerar fanzines. Förutom frågan om hur man får tag på material handlade det mycket om desktop publishing och en del om problemen med att ge ut fanzines i Ukraina.

Efter en debatt om SF i Litauen var det dags att packa ihop det hela med prisutdelningar, tack och adjö o.s.v.

**Då var PötZine slut för denna gång.
Väl mött i nästa nummer och skriv
LoCs!**